

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Van scriptie naar studentartikel: een handreiking

Groothoff, B.; Heidary, K.; Kouwenberg, M.

Citation

Groothoff, B., Heidary, K., & Kouwenberg, M. (2023). Van scriptie naar studentartikel: een handreiking. *Ars Aequi*, 72(4), 298-302. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3716774>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3716774>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

VAN SCRIPTIE NAAR STUDENTARTIKEL: EEN HANDREIKING

Bram Groothoff, Kimia Heidary & Maartje Kouwenberg*

Ars Aequi biedt studenten de mogelijkheid een wetenschappelijk artikel over een zelfgekozen onderwerp te publiceren. De ingezonden artikelen zijn in de meeste gevallen gebaseerd op een scriptie. Het bewerken van een scriptie tot een artikel is niet eenvoudig. Daarom beogen de auteurs in deze bijdrage enkele handvatten aan te reiken aan studenten die een op hun scriptie gebaseerd artikel in Ars Aequi willen publiceren.

1 Inleiding

Bij de redactie van Ars Aequi – bestaande uit een combinatie van studenten en promovendi – komen elke maand studentartikelen binnen. In het gros van de gevallen gaat het om bewerkingen van schrijfpoddrachten en scripties.¹ Studenten steken veel tijd in scripties en dan is het erg mooi om de belangrijkste bevindingen uit de scriptie te kunnen presenteren aan een groot lezerspubliek.² Zo blijven aanbevelingen voor het oplossen van een juridisch probleem of het dichten van een lacune niet in de lade van de scriptiebegeleiders liggen, maar wordt daadwerkelijk ruchtbaarheid gegeven aan de interessante gepresenteerde inzichten.

Studenten steken veel tijd in scripties en dan is het erg mooi om de belangrijkste bevindingen uit de scriptie te kunnen presenteren aan een groot lezerspubliek

Tegelijkertijd merken wij dat juist het bewerken van scripties en schrijfpoddrachten in het merendeel van de gevallen niet leidt tot geschikte bijdragen voor een juridisch-wetenschappelijk tijdschrift als Ars Aequi. Dat betekent dat wij tot onze spijt relatief vaak stukken moeten afwijzen. Hierdoor lukt het niet om in elke aflevering een studentartikel te plaatsen. Nu Ars Aequi in 1951 is opgericht met het streven – of in de woorden van oud-redactiesecretaris Verkruijzen, een ‘evange-

lie’ – om zoveel mogelijk artikelen van studenten in Ars Aequi te publiceren,³ is de eerdere constatering betreurenswaardig. Vandaar dat wij in deze bijdrage willen stilstaan bij enkele aandachtspunten waarmee studenten rekening moeten houden bij het bewerken van de (master)scriptie tot een volwaardig wetenschappelijk artikel.⁴ Het is immers wel zo billijk om studenten bij de kunst van het schrijven voldoende handvatten te bieden, zodat zij ook in staat zijn om artikelen van een hoge kwaliteit bij ons aan te leveren.⁵

Wij willen in deze bijdrage stilstaan bij enkele aandachtspunten waarmee studenten rekening moeten houden bij het bewerken van de (master)scriptie tot een volwaardig wetenschappelijk artikel

In deze bijdrage beogen wij jou als student die handvatten aan te reiken. In paragraaf 2 gaan wij in op de afbakening en methodologie van het artikel. Het is namelijk onmogelijk de gehele scriptie in een artikel te vatten, dus moeten opnieuw keuzes worden gemaakt. In paragraaf 3 wordt gekeken naar het middenstuk van je artikel, waarin het onderzoek en de analyse worden gepresenteerd. In paragraaf 4 wordt stilgestaan bij de conclusie van het artikel en de bijbehorende argumentatie. In paragraaf 5 wijzen wij nog op enkele praktische zaken.

* Mr. B. Groothoff, mr.drs. K. Heidary en mr.drs. M.W. Kouwenberg zijn redacteuren van dit blad en promoveren aan respectievelijk de VU, UL en RU. Mede-redacteuren en promovendi Yong Yong Hu (RU), Ellen Maathuis (RU) en Dewy Pistora (TiU) leverden een belangrijke bijdrage aan de totstandkoming van dit artikel.

1 Op basis van een analyse van alle ingezonden stukken tussen november 2021 en november 2022, blijkt dat het overgrote deel van de auteurs expliciet aangeeft dat het stuk gebaseerd is op een bestaande scriptie of schrijfpoddracht.

2 Ars Aequi is het grootste juridische tijdschrift van Nederland: <https://arsaequi.nl/adverteren/>.

3 D.V.F. Verkade, ‘50 jaar juridisch studentenblad Ars Aequi’, AA 2001, afl. 10, p. 707 (AA20010707).

4 We hebben gekozen om de focus te leggen op de masterscriptie omdat blijkt dat omgeschreven masterscripties het vaakst worden ingezonden bij Ars Aequi. In 2022 lag aan 70 procent van de ingestuurde artikelen een scriptie ten grondslag.

5 De studentartikelrichtlijn biedt hierbij al wel enige houvast maar is logischerwijs beknopt van aard. De studentartikelrichtlijn is te raadplegen via: <https://arsaequi.nl/wp-content/uploads/student-artikelrichtlijnen.pdf>.

2 Afbakening en methodologie

Om een beeld te schetsen van hoe de twee stukken – scriptie en artikel – zich tot elkaar verhouden, werpen wij eerst een blik op het (gemiddelde) woordenaantal waar de auteur zich aan dient te houden. Met een minimaal woordenaantal van gemiddeld 7.000 voor bachelorscripties – uitlopend tot 12.000 en 15.000 woorden voor masterscripties⁶ – telt een afgeronde bachelorscriptie bijna dubbel zoveel woorden als een artikel in *Ars Aequi*, waar een studentenbijdrage maximaal 4.500 woorden mag tellen.

Dit betekent niet dat je simpelweg een verkleinstraal op de scriptie kunt richten en deze kunt comprimeren tot een 4.500 woorden tellende, compacte samenvatting van de volledige scriptie. Er dient opnieuw te worden afgebakend. De afbakening die voor een artikel dient plaats te vinden, is in feite niet anders dan de afbakening die voorafgaand aan de scriptie heeft plaatsgevonden. Je kunt namelijk niet de volledige scriptie kwijt in het artikel, maar zult een keuze moeten maken welk deelonderwerp of -probleem verdere verdieping verdient en waarom. Dit betekent in veel gevallen dat ook de onderzoeksvraag aangepast of aangescherpt dient te worden, in lijn met het 'nieuwe' deelonderwerp.

Het begin voor een artikel is vaak te vinden aan het einde van de scriptie: de conclusie. Het literatuuronderzoek en de juridische analyse komen hier samen tot een (hopelijk goed) onderbouwde conclusie, waarin de auteur vaak ook alvast een blik werpt op de toekomst. Een deelonderwerp of -probleem voor het artikel laat zich goed vinden wanneer je nogmaals

een blik werpt op de conclusie van de scriptie, met het literatuuronderzoek en de juridische analyse in het achterhoofd. Vraag jezelf hierbij af wat de beoogde nieuwe insteek toevoegt aan de stand van de rechtswetenschap en welke insteek voor de lezer interessant zal zijn. Wij zien vaak bij ingestuurde artikelen dat aan het einde van het artikel interessante en prikkelende vragen worden opgeworpen, maar dat deze onbeantwoord blijven, terwijl die vragen regelmatig vernieuwender en interessanter zijn dan de centrale vraag in het ingestuurde artikel. Het zwaartepunt ligt vaak op een (te) lange uiteenzetting van het wettelijk kader, waardoor er weinig ruimte overblijft om opgeworpen vragen verder uit te diepen. Let in het artikel daarom goed op waar het accent komt te liggen.

Het begin voor een artikel is vaak te vinden aan het einde van de scriptie: de conclusie

Tegelijkertijd dient er te worden nagedacht over de relevantie en actualiteit van de voorgenomen insteek. Hebben er in de tussentijd nieuwe ontwikkelingen plaatsgevonden op het onderzochte gebied? Zijn toekomstige verwachtingen van toen inmiddels realiteit, of nog verre van? Waar nodig zul je het stuk moeten actualiseren. Afhankelijk van de tijd die tussen de scriptie en het schrijven van het artikel zit, maar ook de snelheid waarmee het onderhavige rechtsgebied

⁶ Het maximale woordenaantal loopt tussen Nederlandse universiteiten flink uiteen. Zo hanteert Maastricht University een relatief laag woordenaantal (8.000 woorden), maar loopt dit bij andere universiteiten soms op tot 20.000 woorden.

zich ontwikkelt, kan grondig aanvullend literatuur- of jurisprudentieonderzoek nodig zijn. Dit hangt nauw samen met de relevantie van de bijdrage. Als voorbeeld noemen wij de actualiseringsslag die Moezel heeft gemaakt voor haar studentartikel over rechterlijke toetsing van de beschermingsovereenkomst bij een kroongetuigendeal.⁷ Tijdens het omzetten van haar scriptie naar een artikel werd een brief van de minister van Justitie en Veiligheid aan de Tweede Kamer gepubliceerd, waarin de minister verbetervoorstellen aandragt voor de kroongetuigenregeling. Het kwam de relevantie en het actuele karakter van het artikel dan ook ten goede om te reflecteren op deze voorstellen en hoe die zich verhouden tot de door Moezel in haar scriptie gedane aanbevelingen.

Idealiter is een artikel geen samenvatting van de scriptie, maar levert het artikel een bijdrage aan het (huidige) debat. Hiervoor is het goed om stil te staan bij de vraag welk deel van de scriptie het meest origineel en vernieuwend is. Wanneer een ingenomen standpunt in grote lijnen aansluit op bestaande (heersende) opvattingen in de literatuur zal dit zich in de regel minder lenen voor een originele wetenschappelijk relevante bijdrage, dan wanneer een standpunt daarvan onderbouwd afwijkt.⁸ Om die reden is het moeilijk(er) een geschikte bijdrage te schrijven over een onderwerp waar al uitgebreid over is gepubliceerd door een groot aantal hoog aangeschreven auteurs. Vaak leidt een dergelijke insteek tot een bijdrage waarin de conclusie gelijk is aan een conclusie die al eerder door de voornoemde auteurs is getrokken. Het vernieuwende karakter ontbreekt dan. Wanneer je toch voor een dergelijk onderwerp kiest, is het extra van belang om een invalshoek te kiezen die in de bestaande literatuur niet eerder is gekozen.

De inleiding is de uitgelezen plaats om de relevantie van het artikel uit te lichten. Na het lezen van de inleiding, dient het voor de lezer duidelijk te zijn hoe het artikel is opgebouwd, waarom voor deze insteek is gekozen en hoe de hieruit voortvloeiende (rechts)vragen worden beantwoord. Wellicht overbodig om te vermelden, maar de hoofdtekst dient ook overeen te komen met de verwachtingen die in de inleiding worden gewekt. Bovendien moet een lezer die alleen de inleiding en conclusie van het artikel leest, de essentie van het stuk kunnen begrijpen.⁹

Een bestudering van de studentartikelen die in de afgelopen jaren de Ars Aequi-prijs¹⁰ hebben gewonnen, onthult een gemene deler: de auteurs worden geprezen om hun vermogen om een eigen, kritische blik te werpen op een maatschappelijk relevant onderwerp.¹¹ Als voorbeeld nemen wij het artikel van Tamis, de winnaar van de Ars Aequi-prijs 2020.¹² Deze studentauteur mengde zich in een bestaande (nog altijd actuele) discussie over de staatsrechtelijke beheersing van antidemocratische partijen en introduceerde eigen ideeën over een herziene conceptualisering van het democratiebegrip, voortbouwend op bestaande concepties van jonge rechtsfilosofen. De auteur beschrijft hiermee niet alleen de huidige stand van zaken, maar is tegelijkertijd ook in staat om hier nieuw licht op te werpen.

Ook alle andere studentartikelen die door Ars Aequi worden geplaatst, bezitten in zekere zin een 'eigen' karakter. De gronden waarop wij stukken afwijzen, komen veelal neer op onvoldoende link met de actualiteit of een te hoog beschrijvend karakter. Zo krijgen wij bijvoorbeeld artikelen over rechtshis-

torische of -filosofische inzichten toegestuurd, waar een duidelijke toepassing op de actualiteit, een maatschappelijk relevant vraagstuk of een praktische uitwerking ontbreekt. Zonder een dergelijke link of originele invalshoek, is het artikel – hoe goed geschreven ook – 'slechts' een beschrijving. Dat neemt niet weg dat een heldere beschrijving van het geldende recht voor het lezerspubliek, vooral wanneer dat niet goed bekend is met het betreffende rechtsgebied, belangrijke context vormt voor de kritische beschouwing die daarna volgt.

Een bestudering van de studentartikelen die in de afgelopen jaren de Ars Aequi-prijs hebben gewonnen, onthult een gemene deler: de auteurs worden geprezen om hun vermogen om een eigen, kritische blik te werpen op een maatschappelijk relevant onderwerp

3 Analyse

Wanneer je hebt afgebakend over welk onderdeel van de scriptie je schrijft, en welke vraag je in het artikel wil beantwoorden, is het tijd om het middenstuk te schrijven. Voor het schrijven hiervan moet opnieuw een afbakening plaatsvinden. Zelfs wanneer je ervoor hebt gekozen één deelonderwerp van jouw scriptie uit te lichten, kan het zijn dat niet alles wat je daarover in de scriptie hebt geschreven, ook in het artikel past. Je moet dus bedenken welke aspecten in ieder geval naar voren moeten komen in het artikel.

Houd daarbij scherp voor ogen dat het middenstuk de *body* van het artikel vormt, waarin het uitgevoerde onderzoek wordt gepresenteerd en de analyse plaatsvindt. Zorg er dan ook voor dat je daar voldoende aandacht aan besteedt in het middenstuk. Doorgaans is het nodig in het middenstuk enkele meer beschrijvende alinea's of paragrafen op te nemen, anders is de analyse voor de niet-ingevoerde lezer wellicht slecht te volgen. Anderzijds wil je niet te veel van de kostbare woorden gebruiken voor basale informatie. Hier moet dus naar een balans worden gezocht. In het algemeen is het in deze context verstandig te kijken welke achtergrondinformatie noodzakelijk is voor de opbouw van jouw argumentatie. Deze informatie moet in ieder geval aan de lezer worden gepresenteerd. Denk hierbij in het bijzonder aan door jou gehanteerde definities van centrale begrippen, de onderbouwing van de afbakening daarvan, en (voor zover dit niet al in de inleiding is gebeurd) de relevantie van het type onderzoek dat je hebt uitgevoerd. Wanneer definities ambigu of controversieel zijn, kan de lezer voor verrassingen komen te staan. Om de *flow* van de tekst zo veel mogelijk intact te laten, kun je de lezer in de voetnoten de weg wijzen naar plaatsen waar meer (basale) informatie over een onderwerp kan worden gevonden.

Uiteraard is het zaak dat het onderzoek zelf methodologisch verantwoord is uitgevoerd, en dat hierin ook inzicht wordt gegeven in het artikel. Is de

7 Z.L. Moezel, 'Rechterlijke toetsing van de getuigenbeschermingsovereenkomst bij een kroongetuigendeal: de rechter-commissaris als waakhond', AA 2023, afl. 2, p. 89-99 (AA20230089).

8 Zie ook de studentartikelrichtlijn.

9 J.G. Brouwer & C.J.H. Jansen, 'Over recht en krom schrijven', AA 1998, afl. 3, p. 169-177 (AA19980169).

10 Jaarlijks wordt de Ars Aequi-prijs toegekend aan de auteur van het beste studentartikel in de betreffende jaargang van Ars Aequi. De prijs bestaat uit een geldbedrag van 1.000 euro en een entente met de jury en de redactie.

11 Zie voor de uitgebreide toelichting op genomineerde studentartikelen de juryrapporten van de Ars Aequi-prijs, <https://arsaequi.nl/?s=Ars+Aequi-prijs>.

12 Y. Tamis, 'Meedoen is belangrijker dan winnen. Hoe een inclusieve conceptie van "democratie" kan worden ingezet ter versterking van de weerbare democratie', AA 2020, afl. 5, p. 441-448 (AA20200441).

onderzoeksmethode niet helder en controleerbaar, dan is voor de lezer onvoldoende na te gaan of de door jou getrokken conclusies valide zijn en er dus waarde aan gehecht mag worden. In veel gevallen is een scriptie grotendeels gebaseerd op literatuur- en jurisprudentieonderzoek, maar in enkele gevallen is (ook) een andere onderzoeksmethode gebruikt. Natuurlijk moet in de inleiding van het artikel al naar voren komen welke methode(n) je hebt gebruikt (en waarom), maar soms is het noodzakelijk ook in de hoofdtekst van het artikel nog enige toelichting te geven op de gehanteerde methodologie.

Helaas gaat het voor deze bijdrage te ver om bij alle denkbare methoden van onderzoek uitgebreid stil te staan, maar voor een aantal typen onderzoek willen wij je wel enkele specifieke tips geven.

Is de onderzoeksmethode niet helder en controleerbaar, dan is voor de lezer onvoldoende na te gaan of de door jou getrokken conclusies valide zijn en er dus waarde aan gehecht mag worden

3.1 Toetsing aan een toetsingskader

In veel klassiek juridisch-dogmatisch onderzoek vindt toetsing van een bepaalde regeling, een fenomeen of een heersende praktijk aan een bepaald toetsingskader plaats. Dat kader kan bijvoorbeeld voortvloeiën uit internationale verplichtingen, uit jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, of uit belangrijke beginselen in het betreffende rechtsgebied. Waar het toetsingskader ook uit voortvloeit, in ieder geval is van belang dat het toetsingskader voldoende onderbouwd is. Uit één uitspraak is doorgaans geen volledig jurisprudentieel toetsingskader af te leiden, en wat één auteur schrijft over een bepaald beginsel hoeft niet leidend te zijn. Daarnaast is van belang dat het toetsingskader voldoende houvast geeft voor de daadwerkelijke toetsing. Levert het kader duidelijke aanknopingspunten of vragen op die bruikbaar zijn bij de analyse? Besteed dus voldoende aandacht aan het uiteenzetten van het gehanteerde toetsingskader, ter onderbouwing van jouw analyse. Hierin is Jager in haar studentartikel bijvoorbeeld goed geslaagd: zij bespreekt hoe het door haar onderzochte instaprecht bij projectfinanciering kan worden gekwalificeerd. Vervolgens zet zij voor beide mogelijke kwalificaties uiteen of en wanneer zij faillissementsbestendig zijn. Aan de hand van dit toetsingskader beoordeelt zij tot slot of het instaprecht bij projectfinanciering als faillissementsbestendig moet worden gezien.¹³

3.2 Systematische jurisprudentie-analyse¹⁴

Gaat jouw onderzoek verder dan een enigszins globaal overzicht van inzichten uit literatuur en jurisprudentie, en breng je (op beschrijvende wijze) in kaart hoe rechters omgaan met bepaalde leerstukken of problemen, dan doe je mogelijk systematisch jurisprudentie-onderzoek. Bij dergelijk onderzoek analyseer je grote hoeveelheden jurisprudentie om daarin lijnen of patronen te signaleren. Vaak worden niet alle door jou geraadpleegde rechterlijke uitspra-

ken ook in de analyse betrokken, laat staan uitgebreid inhoudelijk besproken. Het is dan aangewezen dat je de verschillende stappen bespreekt die jij in het onderzoek hebt gezet. Waar en met welke zoekwoorden ben je op zoek gegaan naar jurisprudentie? Welke resultaten leverde deze zoekslag zoal op? Hoe heb je vervolgens geselecteerd welke uitspraken je meenam in de analyse, en waarom? De antwoorden op deze vragen maken het uitgevoerde onderzoek inzichtelijk voor de lezer, en zorgen ervoor dat het onderzoek reproduceerbaar is. Ten aanzien van deze inzichtelijkheid geeft de jury van de Ars Aequi-prijs 2019 Van Dijken complimenten voor de wijze waarop hij de gehanteerde methodologie heeft beschreven in zijn studentartikel over het gebruik van literatuur door de civiele kamer van de Hoge Raad.¹⁵ Van Dijken vermeldt onder meer de door hem gehanteerde zoektermen, de onderzochte periode, welke limitaties zijn onderzoeksmethode kent en hoe hij heeft geprobeerd de negatieve gevolgen van deze limitaties in te perken.¹⁶

3.3 Externe rechtsvergelijking¹⁷

Soms is het interessant om te zien hoe het onderwerp van jouw onderzoek is geregeld in een ander land, bijvoorbeeld om een bepaalde regeling of praktijk te verklaren of te evalueren. In dat geval voer je een (externe) rechtsvergelijking uit. Vergeet dan echter niet aan de lezer duidelijk te maken waarom het interessant is bij dit onderwerp een blik over de grens te werpen, en waarom die blik dan speciaal op *dit land* (of *deze landen*) moet zijn gericht. Wordt een leerstuk daar op vergelijkbare wijze ingevuld, of juist heel anders? Vormen twee bestudeerde rechtsstelsels de extremen op een schaal en is het Nederlandse stelsel daartussenin te plaatsen? Of loopt een land voorop in het verwerken van bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen in het recht? Wanneer duidelijk is met welk doel de rechtsvergelijking plaatsvindt, kan de rechtsvergelijking ook met een duidelijke focus op dat doel worden uitgevoerd en kunnen de voor dat doel relevante bevindingen worden gepresenteerd. In veel gevallen betekent dit dat de rechtsvergelijking in het artikel minder uitgebreid aan de orde zal komen, dan in de onderliggende scriptie zelf. Het uitvoeren van een correcte rechtsvergelijking is niet eenvoudig. Wellicht vormt de beperkte tijd die op veel universiteiten voor de scriptie staat, in combinatie met praktische belemmeringen zoals het niet beheersen van de betreffende taal of het lastig kunnen vinden van primaire bronnen uit het land waarmee de vergelijking wordt gemaakt, een verklaring voor het relatief kleine aandeel rechtsvergelijkende scripties. De redactie ontvangt dan ook niet vaak studentartikelen waarin een uitgebreide rechtsvergelijking plaatsvindt. Dat wil uiteraard niet zeggen dat een studentartikel in Ars Aequi niet een rechtsvergelijkend element in zich kan hebben. Heb je voor jouw scriptie rechtsvergelijkend onderzoek gedaan? Dan is het nog belangrijker een duidelijke focus te kiezen voor het artikel. Een rechtsvergelijking neemt veel woorden in beslag, omdat per definitie ten minste twee rechtssystemen moeten worden beschreven. Hoe beperkter de omvang van het precieze onderwerp voor het artikel, hoe behapbaarder de rechtsvergelijking wordt. En bij veel onderwerpen is een 'rechtsvergelijking-light' van toegevoegde waarde. Ook wanneer je geen volledige rechtsverge-

13 E.C. Jager, 'De faillissementsbestendigheid van het instaprecht in projectfinanciering', *AA* 2022, afl. 9, p. 617-625 (AA20220617), par. 4.

14 Zie uitgebreid over dit type onderzoek bijvoorbeeld P. Verbruggen (red.), *Methoden van systematische rechtspraakanalyse. Tussen juridische dogmatiek en data science*, Den Haag: Boom juridisch 2021.

15 H.K. Elzinga, A.G. Castermans & C.J. Wolswinkel, 'Ars Aequi-prijs 2019', *AA* 2020, afl. 6, p. 634 (AA20200634).

16 R. van Dijken, 'Expliciet gebruik van de literatuur door de Hoge Raad: een typologie', *AA* 2019, afl. 10, p. 755-760 (AA20190755), par. 3.1.

17 Zie uitgebreid over dit type onderzoek bijvoorbeeld D. Pieters & B. Demarsin, *Rechtsvergelijking. De uitdagende wereld van het recht*, Leuven/Den Haag: Acco 2020. Zie over het nut van rechtsvergelijking ook F.J. Fernhout, "Shall I compare thee to a summer's day?". Nut en onnut van rechtsvergelijking', *AA* 2023, afl. 2, p. 148-151 (AA20230148).

lijking uitvoert – in het onderzoek staat een andere onderzoeksmethode centraal – kan het interessant zijn ten aanzien van een specifiek deelonderwerp een beperktere blik over de landsgrenzen te werpen. Zo heeft Moezel in haar artikel over de getuigenbeschermingsovereenkomst bij kroongetuigen geen volledige rechtsvergelijking uitgevoerd. In het artikel wordt echter besproken hoe het rechterlijk toezicht op de getuigenbeschermingsovereenkomst is geregeld in Duitsland, Italië en Canada, om uit te kunnen leggen waarom de Nederlandse situatie om een andere aanpak vraagt.¹⁸

4 Conclusie en onderbouwing

Nadat de analyse heeft plaatsgevonden, is het – afhankelijk van de precieze onderzoeksvraag – vaak van belang een standpunt in te nemen. Hoe moet een nieuw in te voeren regeling worden beoordeeld in het licht van de eisen die voortvloeien uit het internationale recht? En is een onderzochte praktijk inderdaad te verklaren vanuit historische achtergronden van het betreffende rechtsgebied? Om een dergelijke probleemstelling te beantwoorden, is het niet voldoende enkel de in het uitgevoerde onderzoek gevonden argumenten te presenteren. Zou je volstaan met enkel het weergeven van mogelijke argumenten, of belangen die in een bepaalde context een rol spelen, dan blijft het stuk beschrijvend.

Veelal vereist de onderzoeksvraag een evaluerend of normatief antwoord. Om die vraag daadwerkelijk te kunnen beantwoorden, moeten de gepresenteerde argumenten of belangen worden afgewogen. Het komt immers slechts zelden voor dat alle bevindingen in dezelfde richting wijzen. Veel vaker kunnen op basis van het uitgevoerde onderzoek nog steeds verschillende standpunten worden ingenomen, en is dus niet één standpunt 'juist'. Het komt dan dus aan op de onderbouwing van het door jou ingenomen standpunt.

Dat betekent dat jouw standpunt of oordeel moet worden geschraagd door voldoende, dragende argumenten, maar dat ook moet worden uitgelegd hoe de verschillende argumenten zich tot elkaar verhouden. Leg aan de lezer uit waarom jij dit standpunt inneemt, hoe je de verschillende argumenten of belangen hebt gewogen en wat voor jou de doorslag geeft.

Aan de hand van deze belangenafweging kun je dan tot slot een antwoord formuleren op de onderzoeksvraag die je in de inleiding hebt gepresenteerd.

5 Formaliteiten en behandeling ingezonden stuk

Een goede (eerste) indruk doet wonderen. De objectieve beoordeling van de inhoud van het ingezonden artikel staat centraal en is doorslaggevend, maar er zijn een aantal formele eisen die je hierbij in acht moet nemen; hierdoor verloopt het proces niet alleen soepeler, maar zorg je er ook voor dat je een algehele betere indruk maakt. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de vormgeving (bron- en taalgebruik), maar ook aan de communicatie met de redactie.

Wat de vormgeving van het stuk betreft, bevat de bestaande kopijrichtlijn voor studentartikelen¹⁹ de nodige tips. Correcte bronverwijzingen en het gebruik van elegante maar begrijpelijke taal tillen jouw artikel

naar een hoger niveau. Wellicht ten overvloede, maar een extra naloop van het artikel – door jouzelf, maar mogelijk ook door iemand anders – voordat je het stuk opstuurt kan een groot verschil maken. Een slordige schrijfstijl²⁰ of bronverwijzing kan namelijk afbreuk doen aan de inhoud of in ieder geval de verwachting scheppen dat de inhoud ook slordig tot stand is gekomen. De getraide lezer-beoordelaar zal de extra aandacht die je in de vormgeving en leesbaarheid van het artikel hebt gestopt, onmiddellijk opmerken.

Wanneer je eenmaal besluit om jouw artikel in te sturen, kom je in contact met de redactie en haar werkwijze. Je stuurt het artikel naar de hoofdredacteur en vermeldt daarbij je contactgegevens, of je artikel gebaseerd is op bijvoorbeeld je scriptie of een essay, en indien van toepassing je afstudeerdatum. De hoofdredacteur stuurt een geanonimiseerde en gestandaardiseerde versie van het artikel door naar de redactie, die het bespreekt tijdens de eerstvolgende mogelijke redactievergadering. Wanneer de redactie consensus heeft bereikt over de beoordeling van het artikel²¹ word je spoedig op de hoogte gebracht door middel van een e-mailbericht met daarin nadere toelichting op het besluit van de redactie. Vaak heeft de redactie nog een aantal punten, die zij graag in jouw stuk verwerkt wil zien. Hoe je omgaat met deze feedback, hoe voortvarend je hiermee aan de slag gaat en hoe je daarbij communiceert met de betreffende contactpersoon, zendt belangrijke signalen uit. Hopelijk volgen er in de toekomst namelijk nog meer artikelen; een goede eerste indruk kan daarbij als rimpeleffect doorwerken naar toekomstige samenwerkingen.

Het investeren in de transformatie van jouw scriptie naar een artikel zorgt niet alleen voor een verdieping van jouw eigen kennis en vaardigheden, maar maakt het ook mogelijk jouw inzichten met een breder publiek te delen. De redactie ziet jouw artikel met interesse tegemoet!

6 Afsluiting

Het bewerken van een scriptie tot een wetenschappelijk artikel is moeilijker en tijdrovender dan vaak wordt gedacht. Je kan daarbij niet volstaan met slechts knippen en plakken uit jouw bestaande tekst, maar je begint weer met een leeg document. Het investeren in de transformatie van jouw scriptie naar een artikel zorgt niet alleen voor een verdieping van jouw eigen kennis en vaardigheden, maar maakt het ook mogelijk jouw inzichten met een breder publiek te delen. In deze bijdrage hebben wij geprobeerd je zo veel mogelijk handvatten en tips te geven die jou kunnen helpen dat lege document te vullen met een interessant artikel, dat het verdient te worden gepubliceerd in Ars Aequi. De redactie ziet jouw artikel met interesse tegemoet!

¹⁸ Moezel 2023.

¹⁹ Studentartikelrichtlijn Ars Aequi.

²⁰ Zie ook A.J.M. Nuytinck, 'Aandachtspunten en veelvoorkomende fouten in schriftelijke opdrachten en (mini)scripties', AA 2019, afl. 9, p. 720-723 (AA20190720).

²¹ Studentartikelrichtlijn Ars Aequi.